

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 16.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **13079** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на [фирма] срещу РА № Р-22002218005176-091-001/20.05.2019г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта потвърдена с решение № 1732/14.10.2019г. на директора на дирекция "ОДОП"-С..

Становища на страните:

Жалбоподателят оспорва акта като издаден в нарушение на закона и съществените процесуални правила. Твърди нарушение на принципите на чл.3 и чл.5 от ДОПК на служебното начало и обективност в административното производство. По нарушенията на материалния закон излага конкретни аргументи, които са предмет на обсъждане по нататък в решението. В съдебно заседание прави изявление за уважаване на жалбата и препраща към подробни писмените бележки, в които претендира разноси по приложен списък. Оспорва изводите на ревизиращите органи, чиято е тежестта за доказване на отклонението от данъчно облагане по смисъла на глава четвърта от ЗКПО, за което нямамо конкретизация в РА. Оспорва подхода, използван при ревизията, като неправилен, тъй като са отчетени последиците от спорните сделки само при ревизираното дружество, но не са съпоставени с последиците от тяхното отражение при получателите по сделките. Насрещните им проверки са потвърдили отчетеното от ревизираното дружество. Счита, че при идентичност на данните, които са отразени в счетоводството на доставчика и на получателите, не можело да има отклонение от данъчно облагане, предвид и свободата на договаряне по чл. 9 от ЗЗД. Претендира разноси по списък.

Ответникът оспорва жалбата, иска съдът да постанови решение, с което да потвърди РА като обоснован и законосъобразен, необорен и от доказателствата по делото и ССЧЕ, в частта потвърдена с решението. Аргументира се в подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Факти:

Обжалваният ревизионен акт е издаден след провеждане на повторна ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗКПО за периодите от 01.02.2013 г. до 31.12.2015 г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 30.09.2016 г., след Решение №1260/21.08.2018 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - С..

Установени са задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2013 г., 2014 г. и 2015 г. общо в размер на 52 906,26 лв. и са начислени лихви в размер на 20 400,74 лв. и задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по ЗДДФЛ от 01.01.2013 г. до 30.09.2016 г. общо в размер на 109 708,53 лв. и лихви в размер на 34 808,41 лв.

При административното обжалване на РА ответникът е уважил частично някои от възраженията на жалбоподателя, като е изменил задълженията както следва: Установеният с РА резултат за корпоративен данък по ЗКПО, ведно със съответните лихви е определил - за 2013 г. от 11 530,00 лв. на 3 964,45 лв.; - за 2014 г. от 10 575,15 лв. на 9 007,15 лв., данъкът върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по ЗДДФЛ е определил ведно със съответните лихви за 2014 г. от 2 452,85 лв. на 2 242,84 лв., за 2015 г. от 16 319,78 лв. на 9 573,40 лв., за 2016 г. от 85 852,39 лв. на 11 952,24 лв. Потвърдил е РА в оспорената част на установения резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2015 г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по ЗДДФЛ за 2013 г.

Като процедура ревизията е възложена със ЗВР №Р-22002218005176-020-001/31.08.2018 г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена да възлага ревизии със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., като със заповеди за изменение от 20.12.2018 г. и 24.01.2019 г., издадени от органа, възложил ревизията и връчени по електронен път, е удължен срокът за завършване на ревизията до 25.02.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218005176-092-001/14.03.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД е подадено възражение с вх. №53-00-2966/24.04.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С..

Ревизията приключва с обжалвания РА №Р-22002218005176-091-001/20.05.2019 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - възложил ревизията и Е. М. И. - Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Ревизията е повторна за ревизираните периоди и задължения и е във връзка с Решение №1260/21.08.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С..

В хода на ревизионното производство органът по приходите е констатирал, че основна дейност на [фирма] през ревизирания период е управление на парични средства, по сключени договори за доверително управление на парични средства и предоставяне на заеми по договори за временна финансова помощ. Едноличният

собственик на капитала на дружеството е „Б. К. Л.“ - чуждестранно лице, Вирджински острови.

В хода на ревизията на ревизираното лице са връчени по електронен път Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22002218005176-113-001/19.12.2018 г. и Уведомление на основание чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22002218005176-139-001/19.12.2018 г. Представено е становище и попълнени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК с писмо вх. №53-00-2966/17.01.2019 г.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, органът по приходите е връчил на ревизираното лице искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22002218005176-040-001/25.09.2018 г., №Р-22002218005176-040-002/19.12.2018 г. и №Р-22002218005176-040-003/20.02.2019 г., с които са изисквани документи, справки и писмени обяснения, както и декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. В отговор такива са представени на 09.10.2018 г. и на 17.01.2019 г.

На основание чл. 115 от ДОПК, е посетен счетоводния офис на дружеството за извършване на проверка на първичните документи и регистри, за което е съставен протокол обр. Кд№1272228 от 19.02.2019 г.

С протокол №Р-22002218005176-П.-001/26.02.2019 г. са приобщиени документи от предходното ревизионно производство, включително възложената с Акт за възлагане №Р-22220416006734-01-001/08.06.2017 г. и изготвена експертиза за „определяне на пазарните лихви по предоставени заеми в лева за периода 2013 г., 2014 и 2015 г.“ от експерт М. И. П..

В изпълнение на указанията в Решение №1260/21.08.2018 г. са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства и заключение по ССЧЕ, което съдът кредитира като компетентно и обосновано и обсъжда по нататък в решението.

По отношение на изискванията за форма, компетентност и процедура за издаване на РА съдът не намери нарушения, които да обуславят отмяната му. Повторната ревизия е възложена и извършена от компетентни органи по приходите, спазени са изискванията за форма, като констатациите на РА са мотивирани с РД, спазени са и административнопроизводствените правила при издаване на акта. По отношение на възражението за отсъствие на основание за облагане по особения ред по чл.122 и сл. от ДОПК съдът намери, че РА е мотивиран с посочване на конкретни основания, обуславящи прилагането на особения ред.

Предвид горното съдът обсъжда подробно възраженията на жалбоподателя относно материалната законосъобразност на РА.

Констатациите на ревизията, доводите на страните, събраните доказателства и правните изводи на съда по оспорените при съдебното обжалване задължения, неотменени с решението на ответника, са както следва:

I.Определени задължения за корпоративен данък

Органът по приходите е установил основата за облагане с корпоративен данък по реда на чл.122 от ДОПК.

1.За съответните години ревизиращият орган е включвал в облагането допълнително недеklarирани приходи от лихви по договори за взаимна финансова помощ и договори за заем на ревизираното дружество [фирма] с [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и изброени физически лица И. К. С., Т. Н. Д. и А. Л. Д..

В РА размерът на лихвите по предоставената финансова помощ по договори между „Л. Т. 2“ Е., „Б. Инвест Консулт“ Е., „Т.“ Е. и [фирма]. Ревизиращите органи считат, че са налице данни за укрити приходи или доходи, тъй като по договорите за финансова помощ и по договорите за заеми, ревизираното дружество е отчело приходи от лихви, бацирани на договорен лихвен процент, а не на действащите в момента пазарни лихви. Така лихвите и възнагражденията включени през ревизирания период, са определени като водещ до отклонение от данъчно облагане и са преизчислени от ревизиращите на пазарен принцип въз основа на резултатите от извършена експертиза, изготвена от М. И. П. по акт за възлагане № Р-22221216006734-01-001/08.06.2017 г. Конкретните увеличения са посочени в РД.

Жалбоподателят възражава, че уговорените лихвени проценти са съобразно лихвеното равнище на БНБ и на ТБ по лихвени фирмени кредити, те не се нуждаят от регулация, а също при насрещните проверки на заемополучателите, същите са потвърдили размера на лихвата, поради което лихвите по договори за заем, сключени от жалбоподателя с лица, които не са свързани, трябва да се приемат за уговорени на пазарен принцип, след като заемополучателят е потвърдил размера на лихвата.

По отношение на договорите за заем основните доводи на жалбоподателя за незаконосъобразност на това определяне на лихвата е липсата на използване на конкретни аналози - заемни договори с аналогични и съпоставими условия с процесите, каквито не се съдържат в заключението изготвено по искане на НАП, по аргумент от ДР на ЗКПО. §1. т.32. "Пазарна лихва", т.е., определяне на лихвата на пазарен принцип. Освен това при извършените насрещни проверки на заемополучателите, същите са потвърдили размера на лихвата, която са дължали на ревизираното лице в размера уговорен в клаузите на съответния договор. В съответствие с изискванията на чл.16, ал.1 от ЗКПО, § ДОПК и Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начина за прилагане на методите за определяне на пазарни цени, издадена от Министъра на финансите, при експертизата, изготвена в хода на ревизията е посочено, че е използван метода на сравнимите неконтролирани цени. При този метод се съпоставя цената за продукти и услуги по контролирана сделка с цената за продукти или услуги по съпоставима неконтролирана сделка, осъществени при съпоставими условия, които не са установени при настоящата оценка изготвена от НАП. За определяне на пазарната цена по горепосочения метод е необходимо експертизата да сравни цената по оценяваната сделка с цената на друга подобна доставка между независими търговци, която да се използва като аналог. Такава информация обаче в заключението, изготвено по инициатива на НАП липсва според жалбоподателя и не може да се приеме, че е по методите за определяне на пазарните цени, предвидени в параграф 1 ,т. 10 от ДР на ДОПК.

Решаващият орган потвърждава тезата на ревизиращите органи за наличие на основание за облагане по чл.122 от ДОПК.

Съдът приема, че в случая правилно са определени лихвени проценти по договорите, за които има експертно установена пазарна лихва. При сключването на договори по предоставяне на финансова помощ/заем без да се уговори лихва или при лихва по-ниска от пазарната не се отчита доход, което представлява отклонението от данъчно облагане, тъй като по този начин се е стигнало до намаляване на финансовия резултат.

Ревизията е процедираля правилно като е възложила, приела и ползвала резултатите за отклоняващия се от пазарния договорен лихвен процент експертиза, изготвена от

М. И. П. - експерт от списъка на НАП №140. Експертната от първата ревизия (л.267-288 от приложение № 2 на делото) е определила пазарните лихви по предоставени заеми в лева за периода 2013, 2014г., 2015г. от [фирма] по договори с [фирма], И. К. С., [фирма], Т. Н. Д., А. Л. Д. като сочи, че е използвала метода на сравнимите неконтролирани цени. При изготвяне на експертната са ползвани общи данни за определяне на пазарната лихва - §1, т.32 от ДР на ЗКПО, годишен лихвен процент, статистически данни относно О., SOFIBOR, EURIBOR на база сайта на БНБ; публикувана на сайта на БНБ обобщена информация за лихвената статистика за кредити за нефинансови предприятия и домакинства за периода 2013-2015г., която представлява обобщена информация за размерите на лихвите, определени от банките при предоставяне на парични средства под различни форми, информация за лихвени проценти по депозити на междубанковия пазар в лева за периода 2013-2015г., която представлява обобщена информация за размерите на лихвите по използвания ресурс от банките, Д., пазарна информация за лихви по кредити съгласно сключени договори с банки за 2011 г., 2013г., 2014г. и 2015г. Извършен е анализ от една страна на документите за получени заемни средства, данни за заемателя и заемополучателите/кредитополучателите-юридически и физически лица и от друга страна са анализирани сключени договори с банки. При анализа на сключените договори с банки е установено, че отпуснатите кредити са обезпечени; лихвеният процент е формиран без добавка за премия, при фиксирана надбавка с различен процент и е различен в различните банки; преобладаващо базовият лихвен процент е определен въз основа на едномесечен или тримесечен Юробор. Представените в експертната данни за действащи договори с банки обхващат водещи български фирми с добри пазарни позиции, явяващи се за различните банки корпоративни клиенти, и получаващи кредити при изгодни условия

Анализът на документите за получените заемни средства пък според вещото лице показал, че заемните средства са в лева; лихвени проценти се предвиждат само по три договора, лихвеният процент по договорите е в диапазон от 0,50 %-1%; сроковете по договорите са от 0,6 месеца до 5 години, но с анекси са извършвани удължавания на срока на плащане, които не са спазени, няма приложени погасителни планове, няма предвидено обезпечение, няма описана цел на отпуснатия заем, във връзка с отпуснатите заемни средства няма представени анализи на кредитополучателите, от които да е видно какви са техните възможности за погасяването на заемите. Експертната е анализирала финансовите данни, касаещи кредитополучателите в периода преди получаване на кредитите, въз основа на които е извършена преценка на техния кредитен риск.

По отношение на [фирма] констатацията е, че историческите данни за финансовите му резултати към датата на отпускане на кредита показват невъзможност за погасяване на кредита и висок кредитен риск. Вещото лице е отбелязало, че при отпускане на заеми на физически лица, банките изискват данни по отношение на трудов договор или договор за управление, ГДД на физическото лице, справка за наличие или липса на данъчни задължения и др., документи, от които да е видна възможността за погасяване на заемните средства. Във връзка със заемополучателите физически лица няма представени документи, които да бъдат анализирани. При определяне на пазарната лихва е използван методът на сравнимите неконтролирани цени, допустим съобразно Наредба №Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. Методът се прилага, когато е

налице сходство в характеристиката на продукта или услугата - предмет на контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка. Когато в резултат на анализа на съпоставимостта се установят съществени различия между контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка, при прилагане на метода се извършват корекции на резултатите от неконтролираната сделка с цел постигане на достатъчна степен на съпоставимост между сравняваните сделки.

След анализ на всички документи, експертът е определил пазарната стойност на лихвата при използване на следния алгоритъм:

- за определяне на променливия пазарен /базов/ лихвен индекс е приета средноаритметичната стойност на едномесечен и тримесечен юрорбор, като данните са определени към началото на датата на съответния договор/дата на първоначална транзакция; - фиксираната надбавка е определена като средноаритметична стойност на фиксираните надбавки по договорите /с променлив лихвен процент едномесечен и тримесечен юрибор; - липсата на кредитен рейтинг на заемателите е отразен чрез допълнителна надбавка в зависимост от анализа на финансовото им състояние, кредитите се отпускат на физически лица с доказани трайни доходи. Годишният лихвен процент е определен към датата на сключените договори за заемите, като е взет предвид направения анали на данните в експертизата.

С експертизата е определена годишна пазарна лихва по всеки един от сключените договори – таблица № 18, л.283 от приложение № 2 по делото – два договора с [фирма], с И. К. С., [фирма], Т. Н. Д., А. Л. Д..

Изложеното сочи, че експертът е използвал информация по договори със сходен предмет. Приемайки са сключени на цени, по-ниски от пазарните. При определяне на данъчната основа за корпоративен данък по реда на чл.122 ДОПК ревизиращите са използвали пазарните цени по експертизата.

Същото се отнася и за сключените договори с [фирма] –експертиза, извършена във връзка с данъчна ревизия/проверка на [фирма], приобщена по преписката, в частта ѝ, касаеща договор за взаимна финансова помощ с [фирма] – лихва в диапазон от 6, 655 до 7, 505 % (л.265 от приложение № 2 по делото).

Макар да изразява несъгласие със сключението на възложената от ревизиращите органи експертиза в жалбата и писмените бележки, жалбоподателят не я е оспорил с доказателствени искания, не е поискал назначаване на съдебна оценителна експертиза по делото въпреки указаната му тежест на доказване. Така изводите на органите по приходите относно размера на пазарните цени на възнагражденията по изброените договори не бяха опровергани.

По тези съображения съдът приема, че в тази част РА е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Не така стоят нещата за лихвите по договорите на [фирма] с [фирма] и с [фирма], които не са обхванати от експертното сключение. Ревизията е приела, че след като ревизираното дружество е свързано лице както с [фирма], така също и с [фирма] и с [фирма], то следва неугворените лихви и по договорите с тях, да бъдат са определени на база резултатите от извършената експертиза по отношение на предоставени заемни средства между [фирма] и „Т.“ Е. - 8.1% Съдът намира този подход за незаконосъобразен. На практика към необхванатите от експертизата договори

е приложено по аналогия заключението на вещото лице, без да са били предмет на проверката му, което е неправилно. Лихвата по договорите с тези дружества не е определена по методите за определяне на пазарните цени, предвидени в параграф 1 ,т. 10 от ДР на ДОПК и самата свързаност на лицата не обосновава прилагането на пазарните лихви от експертизата. Това е така и защото техните договори не са анализирани, така както са анализирани договорите, обхванати от заключението на вещото лице. Ето защо РА в частта, в която ревизиращият орган е включвал допълнително недекларирани приходи от лихви по договори за взаимна финансова помощ и договори за заем на ревизираното дружество [фирма] с [фирма], [фирма] следва да се отмени.

2. Получени суми, представляващи според ревизиращите органи недекларирани приходи

2.1. За получени суми от физическите лица В. Д. Г., Д. В. В., Х. С. Ш., П. З. А. и И. Г.

При анализ на първичните и вторични документи за ревизирувания период, ревизиращите органи установяват, че [фирма] е получило по банков път суми от посочените лица, подробно изброени в РД – л.21, 45 и 52, като посочените основания са „захранване“, „захранване на сметка“, „заем“. В резултат на липсата на доказателства за основанието за получаване на посочените суми, ревизиращия екип е приел, че получените средства са укрити приходи, подлежащи на облагане с корпоративен данък.

Жалбоподателят оспорва тези констатации като основният аргумент е, че разглежданите плащания, осчетоводени по кредита на сметка 499 не представляват укрити приходи и че в случая се касае за прехвърляне на вече налични средства от касата на банката, без изменение в размера на активите. Вещото лице в ССЕ по делото е извършило проверка по отношение на внесените в банковата сметка на дружеството-жалбоподател суми от лицата - В. Д. Г. в размер на 935,00 лв. - през 2013 г.; - Д. В. В. (в размер на 24372,09 лв.), Х. С. Ш. (в размер на 4200,00 лв.), П. З. А. (в размер на 5000,00 лв.) – през 2014 г. и - Х. Б. в размер на 420,00 лв. през 2015 г., като след проверка на банковите извлечения от разплащателната сметка на [фирма] в [фирма] е установило конкретните дати, внесените суми и основанията, посочени в текста на вносните бележки и отразени в банковите извлечения в таблица на стр.4 от заключението, л.170 по делото. Посочените суми са внесени на каса в [фирма] и с тях е заверена банковата сметка на дружеството. От проверените справки – хронология със салда по дати за сметка 501-Каса в лева, 503-Разплащателна сметка в лева и банковите извлечения експертизата установява, че внесените суми по банковата сметка на дружеството са осчетоводени в счетоводството на [фирма] със следните счетоводни операции: Дебит сметка 503-Разплащателна сметка Кредит сметка 501-Каса в лева. Според заключението в счетоводството на [фирма] ползвания индивидуален сметкоплан съответства на примерния Национален сметкоплан, утвърден от Националния съвет по счетоводство през 2002 г., който е съобразен с изискванията на СС1-Представяне на финансовите отчети за представяне на информацията в годишния финансов отчет. Счетоводна сметка 503-Разплащателна сметка в лева е от Раздел – Парични средства.

Сметка е активна и е предназначена за отчитане на паричните средства, намиращи се на съхранение в банки, с които се извършват разплащания с други физически и юридически лица. Счетоводните записвания по сметката се извършват въз основа на платежни документи. Сметката се дебитира с постъпилите суми от внесени суми в брой, постъпили суми от продажба, получени заеми и др. Сметката се кредитира с изтеглени суми в брой, плащания за доставка на стоки и получени услуги, плащания на данъци, комисионни и др. Счетоводна сметка 501-Каса в лева е от Раздел – Парични средства. Сметката е активна. По нея се отчитат постъпления и плащания на парични средства в брой. Сметката се дебитира с постъпилите парични средства, изтеглени от банкови сметки, постъпили суми в брой от продажба, и др. Сметката се кредитира при внасяне на парични средства по банкови сметки, , плащания за доставка на стоки и получени услуги и др. Активните счетоводни сметки /в т.ч. сметките за отчитане на парични средства/ се използват за отчитане на ресурсите. Увеличението на стойността на активите /ресурсите/ се отчита по дебита на сметките, намалението се отчита по кредита на сметките. Крайното салдо винаги е дебитно или нула.

На въпрос дали РКО на стр.20 от Решение №1732/14.10.2019 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ - С. и изплатените по тях суми от касата на ревизираното дружество на В. Г., Х. Ш., П. А. и Х. Б. са осчетоводени в счетоводството на ревизираното дружество и с коя операция, вещото лице посочва следното: От извършената проверка на хронологичните регистри на [фирма] се установи, че в кредитните обороти на счетоводна сметка 501-Каса в лева са отразени конкретно описани суми за съответните години, а по дебита на счетоводна сметка 503-Разплащателна сметка са осчетоводени същите суми. Счетоводните записвания са съставени въз основа на банковите извлечения и по-конкретно сумите, с които е заверена разплащателна сметка с IBAN BG70CECB979010A4744500 в Ц. АД, като вносителите са В. Д. Г., Д. В. В., Х. С. Ш., П. З. А. и Х. С. Б..

Съдът намира следното:

По отношение на плащанията от В. Д. Г. не се потвърдиха твърденията, че посочената сума представлява заем, който е осчетоводен като задължение към физическото лице по с-ка 499 – други кредитори. Противно на твърденията на жалбоподателя, от ССЧЕ е видно, че с посочената сума е кредитирана с-ка 501-каса в лева и е дебитирана с-ка 503-разплащателна сметка в Ц.. Тоест събраните и в съдебното производство доказателства не обосновават тезата на жалбоподателя, че посочената сума е дадена в заем или друго основание, което да опровергае констатацията на ревизиращите органи, че посочената сума представлява укрит приход.

По отношение на сумите, внесени от Д. В. В., Х. С. Ш. и П. З., съдът намира, че не се отхвърли констатацията на ревизиращите органи, че представляват укрити приходи, предвид, че не се доказва, включително от ССЧЕ, че изтеглените от касата на дружеството суми са внесени по банковата му сметка и че това са все пари на дружеството. Няма логика посочените лица, за които не се установява някакво правоотношение с дружеството, да изтеглят суми от касата, които да внасят веднага след това по банкова сметка на дружеството. Осчетоводяването на РКО и частичния преглед на счетоводните

сметки на дружеството, прегледани от вещото лице, не обосновава извод за кредитиране на това движение на сумите, предвид липсата на кореспондиращи котировки и счетоводен годишен баланс, в който да са отразени посочените осчетоводявания. Отразяването на дадени суми по дебита или кредита на определена счетоводна сметка, без да е налице крайното салдо по същата за съответния период, респективно отнасянето му като начално салдо на следващия отчетен период и отразяването на крайния в годишния баланс, не може да доведе до еднозначен извод нито за редовно водено счетоводство, нито за действително отразяване на стопанските операции и движението на парични средства.

2.2. Недеклариран приход в размер на 185 261,65 лв., представляващ отрицателна разлика, формирана между получените и възстановените и от управителя И. Г. средства през 2015 г. във връзка с договор за взаимна финансова помощ с [фирма]. Констатирано е, че управителят е възстановил на дружеството 185 261,65 лв. повече, отколкото е получил. Прието е, че липсват доказателства за произхода на сумата от 185 261,65 лв. Ревизиращите отбелязват, че при настоящата ревизия, както и при предходното ревизионно производство не са представени доказателства относно произхода на сумата от 185 261,85 лв. Сумата не можела да бъде обвързана по никакъв начин с внесени и теглени парични средства от Н. А. Г. и със счетоводните записвания по сметка 499. Ревизиращият екип приема сумата от 185 261,65 лв. за недеклариран укрит приход, подлежащ на облагане с корпоративен данък през 2015 г.

Жалбоподателят счита, че ревизията неправилно не е взела предвид, че вземанията на доверителите на дружеството, касаещи посочените 185 261 лв. са погасявани не само със средства, изтеглени от И. Г., но и с такива, изтеглени от Н. Г. по пълномощно и че описания паричен поток във връзка с обезпечаване на договорите за доверително управление е намерил отражение в счетоводните регистри на сметки 503 и 501 Разплащателна сметка и Каса в лева и е надлежно осчетоводен, което опровергавало изложеното от органите на НАП.

ССЕ е работило по задачи във връзка с посочените суми. Вещото лице е посочило дебитния оборот на сметка 501 Каса в лева в счетоводната отчетност на ревизираното дружество за 2015 г. като видно от оборотната ведомост на синтетичните счетоводни сметки за периода 01-12.2015 г. дебитния оборот на сметка 501-Каса в лева /т.е. постъпилите парични средства в касата на [фирма]/ е на стойност 1724209,26 лв. /Един милион седемстотин двадесет и четири хиляди двеста и девет лв. и 26 ст./. Д. оборот е формиран от следните източници: 950,00 лв. – постъпили суми от клиенти в брой, 161,92 лв. – получени суми от други дебитори, 221 510,00 лв. – получени суми в брой от други кредитори, 219 007,34 лв. – изтеглени суми в брой от разплащателната сметка в [фирма], 1 282 580,00 лв. – изтеглени суми от разплащателната сметка в „Т.“, Видно от оборотната ведомост на синтетичните счетоводни сметки за периода 01-12.2015 г. кредитния оборот на сметка 501-Каса в лева /т.е. изразходваните парични средства от касата на [фирма], в т.ч. и внесени по банкови сметки/ е на стойност 1 747 619,96 лв. Към 31.12.2015 г. наличните парични средства в касата на [фирма] са в

размер на 186,66лв. През м.03/2015 г. Н. А. Г. е изтеглил от банковата сметка на [фирма] в ТБ [фирма] [банкова сметка] следните суми: На 10.03.2015 г. изтеглени 49 100,00 лв., На 11.03.2015 г. изтеглени 48 800,00 лв., На 12.03.2015 г. изтеглени 49 100,00 лв. Общо изтеглени суми 147 000,00 лв. Изтеглените суми са осчетоводени по кредита на счетоводна сметка 503-Разплащателна сметка в лева и по дебита на счетоводна сметка 501-Каса в лева. Изтеглените парични средства са внесени в касата на [фирма], като са съставени приходни касови ордери /стр.161, 162 и 163/. С приходен касов ордер от 11.03.2015 г. е внесена сумата 49 100,00 лв. С приходен касов ордер от 11.03.2015 г. е внесена сумата 48 800,00 лв. С приходен касов ордер от 12.03.2015 г. е внесена сумата 49 100,00 лв. Паричните средства са запириходени в касата на дружеството, като са съставени счетоводни записвания, описани на л.12 от заключението, л.178 по делото: Постъпилите суми в касата на [фирма] през м.03/2015 г. са в общ размер 197210,58 лв., в т.ч. изтеглени в брой от банковата сметка на [фирма] през м.03/2015 г. от Н. А. Г. общо в размер на 147 000,00 лв. Изтеглените парични средства от Н. А. Г. са постъпили в касата на дружеството. През м.03/2015 г. от касата на [фирма] са изплатени на доверители като сумите са описани на л.12 от заключението, л. 178 по делото. Съгласно хронологичните регистри на счетоводните сметки и банковите извлечения от разплащателните сметки на [фирма], изтеглените парични средства от банковите сметки в [фирма] и [фирма], и внесените парични средства по банковите сметки от И. А. Г. за посочените периоди са описани на л.13 от заключението. Изтеглените и внесените суми по дати са посочени подробно в Ревизионен доклад №Р-22002218005176-092-001/14.03.2019 г. Всички изтеглени суми от И. А. Г. от банковите сметки на [фирма] са постъпили в касата на дружеството и са осчетоводени със счетоводни записвания: Дебит сметка 501-Каса в лева, Кредит сметка 503-Разплащателна сметка в лева, т.е. запириходени са в касата на дружеството [фирма] като касова наличност. От проверените хронологични регистри, оборотни ведомости и главна книга според заключението на вещото лице е видно, че общо постъпилите парични средства в касата на [фирма], в т.ч. и изтеглените суми от И. А. Г. са използвани в стопанската дейност на дружеството, като са извършени плащания, описани в таблица на л.14 от заключението, л.180 по делото. Съдът намери следното по отношение на увеличението на финансовия резултат на жалбоподателя за 2015г. със сумата в размер на 185 261, 65 лв., която е постъпила в касата на жалбоподателя. Включително и жалбоподателят не оспорва, че управителят И. Г. изтеглил от банковите сметки на дружеството съответните суми, както и че с добавяне на възстановените в брой от [фирма] суми се получават разполагаеми парични средства в брой общо 1 498 267 лв. – толкова са документално доказани, а същевременно управителят е захранил банковите сметки в брой и е възстановил по касов път от името на дружеството вземания на доверители на това дружество в общ размер на 1 683 528, 65 лв. и съответно разликата между двете е 185 261, 65 лв. Не се доказва обаче, че тази сума погасява вземания от доверители на дружеството и че е изтеглена от Н. Г.. Съгласно отговорите на експертизата не се доказва, че сумата, изтеглена от банковата

сметка на дружеството жалбоподател през м.03.2015г. в общ размер на 147 000 лв. от Н. Г., заприходена по дебита на сметка 501 – Каса в лева през м.03.2015г. и послужила за разплащане по договори за управление е тази, върху която е изградена тезата на жалбоподателя, и че е относима към внесената от И. Г. сума в размер на 185 261, 65 лв. в повече в касата на дружеството през 2015г., приета от органите по приходите като укрити приходи. От събраните доказателства, включително и приетата ССЧЕ се установява, че изтеглената сума в размер на 147 000 лв. от Н. Г. е внесена в същия размер и в същия период в касата на дружеството, както и че е използвана за разплащания, подробно описани на стр.12 и стр.13 от ССЧЕ, а по отношение на внесените от И. Г. суми в размер на 185 261, 65 лв. в касата на дружеството през 2015г. не се доказва основанието на което същите са постъпили в касата на дружеството, поради което констатацията в РА, че тези суми се явяват недеklarиран приход не се оборват.

Жалбата е неоснователна в тази част и следва да се отхвърли.

3.Допълнително начислени лихви по договори за доверително управление на средства през 2013г., 2014г. и 2015г. с изброени в РД дружества.

Ревизията е извършила анализ на договорите за доверително управление на средства, представени от [фирма] и тъй като е констатирала различия в размера на договорените възнаграждения за доверителното управление в различните периоди, органите по приходите са приели 6 % размер на възнаграждението за всички договори. Установените разлики в получените възнаграждения при прилагане на определените 6% са приети за недеklarирани приходи. Така констатираните като укрити приходи от доверително управление на средства са в размер на 3239, 07 лв. за 2013 г., в размер на 1915, 20 лв. за 2014г. и в размер на 81 274, 49 лв. за 2015г.

Жалбоподателят оспорва това увеличение с аргумента, че неправилно и по усмотрение на ревизиращите и без да е подкрепен с достатъчно аргументи и събрани доказателства за размера му е определен еднакъв процент за всички договори, без да се определи с експертиза пазарен такъв.

Приетото заключение на вещото лице по делото е изследвало и договорите за доверително управление. Получените суми по договори за доверително управление са осчетоводени по кредита на счетоводна сметка 499 – Други кредитори. През 2015 г. от [фирма] са получени суми съгласно сключени договори за доверително управление на обща стойност 1853048,65 лв., в т.ч.: вещото лице описва сключените договори за доверително управление и получените парични средства през 2015г. в таблица на стр.9 от заключението, л.175 по делото. Сумата превишава получените суми по договори за доверително управление през предходните периоди – 2013 г. и 2014 г. За 2013 г. получените суми по договори за доверително управление са на обща стойност 835317,80 лв., описани на л.9-10 от заключението, л.175-176 по делото. За 2014 г. получените суми по договори за доверително управление са на обща стойност 532 336,00 лв., описани в таблица на л.10 от заключението

Съдът намира, че това увеличение е неправилно. Относно договорите за доверително управление няма безспорно доказано отклонение от данъчно

облагане, което да е основание за преизчисляване на данъчната основа на доставките на доверителни услуги по пазарни цели. Действително, както посочва жалбоподателя процентите са определени от ревизията по усмотрение на ревизиращите органи и без да са използвани предвидените в закона методи затова. Позоваването от приходните органи на лихвен процент, без да е определен, съобразно методите на Наредба Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начина за прилагане на методите за определяне на пазарни цени, като не са съобразени и изискванията на §1, т.1 ДР ЗКПО, вр. с Наредба Н-9 от 14.08.2006г. Размерът на пазарната лихва следва да се определи по наредбата, а не на база съпоставки, дори и с други договори на жалбоподателя.

В тази част жалбата е основателна и следва РА да се отмени в частта на увеличение и корпоративен данък въз основа на допълнително начислени лихви по договори за доверително управление на средства през 2013г., 2014г. и 2015г. с изброени в РД дружества.

4. Непризнати разходи, с които декларираните от ревизираното дружество са коригирани в посока намаление.

4.1. Не са признати **разходи по фактури от [фирма], ЕИК[ЕИК]** с предмет на доставките „съгласно договор за комисионна услуга“, предвид, че липсвали доказателства за удостоверяване реалното извършване на фактурираната услуга по горепосочените фактури.

Жалбоподателят оспорва това преобразуване като неправилно, тъй като твърди, че услугите са реално изпълнени и са годно основание за отчитане на счетоводен разход.

Заключението на вещото лице, обхваща анализ на представените документи за тези услуги и осчетоводяването им. По отношение на непризнатите разходи по издадени от доставчика [фирма], ЕИК[ЕИК], фактури №1...272/18.12.2013 г. – в размер на 33 017,00 лв.; №1...273/16.12.2014 г. – в размер на 42 247,21 лв.; №1...274/14.12.2015 г. – в размер на 35 151,23 лв., вещото лице е описало какви счетоводни записвания са съставени в счетоводството на [фирма] за осчетоводяване на цитираните фактури –стр.7 и 8 от ССЕ, л.173-174 по делото. – л.. Стойността на фактурираните услуги е отразена като разход по счетоводна сметка 602-Разходи за външни услуги. Към края на отчетния период счетоводната сметка е приключена в сметка 611-Разходи за основна дейност, респ. във финансовия резултат. Дължимите суми са платени, като същите са е внесени по банкова сметка на [фирма] в [фирма] IBAN BG76CECB979010D9117700. Съставени са счетоводни записвания за намаляване на паричните средства в касата на [фирма] и за закриване задължението към доставчика /видно от Справка за 501-Каса в лева, стр.648, 732 и 753 и вносни бележки, приложени на стр. 620, 623 и 625/. (таблица на стр.8 от експертизата, л.174 по делото). На въпрос да посочи към всяка фактурите от [фирма] вещото лице да посочи какви съпътстващи документи са съставени за получаване предмета на доставките, вещото лице описва: На 01.02.2013 г. е сключен комисионен договор /стр.616-617/ между [фирма] – Комитент и [фирма] – Комисионер с предмет: „Комитентът възлага на Комисионера срещу възнаграждение, да извършва от свое име и за сметка на Комитента търсене на клиенти с цел

сключване на договори за доверително управление на средства от Комитента.“ Съгласно чл.2 срокът на договора е 4/четири/ години, считано от датата на подписване. Към фактура №10000000272/18.12.2013 г. на стойност 33017,65 лв., с предмет: „съгласно договор за комисионна услуга“ са приложени: протокол с дата 16.12.2013 г. от проведена среща за отчитане на извършена работа/стр.195/ и констативен протокол от 17.12.2013 г. за приемане на извършената работа по комисионен договор от 01.02.2013 г./стр.196/, според който Комитентът приема извършената работа от Комисионера за календарната 2013 г. и потвърждава задължението си за плащане на възнаграждение в размер на 33017,65 лв. Към фактура №10000000273/16.12.2014 г. на стойност 42247,21 лв., с предмет: „съгласно договор за комисионна услуга“ са приложени: протокол с дата 15.12.2014 г. от проведена среща за отчитане на извършена работа/стр.193/ и констативен протокол от 15.12.2014 г. за приемане на извършената работа по комисионен договор от 01.02.2013 г./стр.194/, според който Комитентът приема извършената работа от Комисионера за календарната 2014 г. и потвърждава задължението си за плащане на възнаграждение в размер на 42247,21 лв. Към фактура №10000000274/14.12.2015 г. на стойност 35151,23 лв., с предмет: „съгласно договор за комисионна услуга“ са приложени: протокол с дата 14.12.2015 г. от проведена среща за отчитане на извършена работа/стр.191/ и констативен протокол от 14.12.2015 г. за приемане на извършената работа по комисионен договор от 01.02.2013 г./стр.192/, според който Комитентът приема извършената работа от Комисионера за календарната 2015 г. и потвърждава задължението си за плащане на възнаграждение в размер на 35151,23 лв. На въпрос вида и количеството на стоките и услугите, получени въз основа на съпътстващите документи по т.4, съответства ли на посочените в процесните фактури? Вещото лице посочва, че в двустранно подписаните констативни протоколи от 17.12.2013 г./стр.618/, от 15.12.2014 г./стр.621/ и от 14.12.2015 г./стр.624/ г., за приемане на извършената работа по комисионен договор от 01.02.2013 г., посочените суми за заплащане на възнаграждение на Комисионера съответстват на сумите от процесните фактури №10000000272/18.12.2013 г. на стойност 33017,65 лв., №10000000273/16.12.2014 г. на стойност 42247,21 лв. и №10000000274/14.12.2015 г. на стойност 35151,23 лв. В. на фактурираната услуга е „съгласно договор за комисионна услуга“. Що се касае до въпроса дали са използвани получените стоки и услуги по фактурите от този доставчик в осъществяваната от дружеството-жалбоподател независима икономическа дейност, вещото лице посочва, че предметът на сключения комисионен договор между [фирма] – Комитент и [фирма] – Комисионер е: „Комитентът възлага на Комисионера срещу възнаграждение, да извършва от свое име и за сметка на Комитента търсене на клиенти с цел сключване на договори за доверително управление на средства от Комитента.“ Стойността на фактурите, издадени въз основа на сключения договор е осчетоводена като разход за дейността на дружеството. Установено е от ревизиращите органи и записано в Ревизионен доклад №Р-22002218005176-092-001/14.03.2019 г., че извършваната дейност от [фирма] през ревизирия период е: управление на парични средства по сключени договори за доверително управление на

парични средства и предоставяне на заеми по договори за временна финансова помощ, като едно от дружествата, с които [фирма] има сключени договори за осъществяване на дейността си е [фирма] – Договор от 25.02.2013 г. за доверително управление на средства /стр.392/ и Договор от 03.01.2014 г. за доверително управление на средства /стр.414/.

Съдът намира, че правилно не са признати разходите по фактурите от [фирма]. Независимо, че от формална страна са съставени документи относно твърдените доставки на комисионни услуги – договор, фактури, приемо-предавателни протоколи, при съдържателния им преглед в съвкупност с останалите данни по делото относно тези доставки не се установява реално изпълнение на комисионни услуги, което да обоснове наличие на разход за реална стопанска операция. Не се доказва кой, къде и как точно е извършил фактурираните услугите, какви активи са използвани за извършването им и т.н., как е формирана цената за тези услуги. Доставчикът, с който са договорени комисионни услуги като комисионер има назначени лица за процесните периоди готвач, сервитьори, чистачи, общи работници, а няма данни да е наел подизпълнител за извършване на услугите по сключения комисионен договор. Съгласно предмета на сключения комисионен договор, комитентът възлага на комисионера да търси клиенти с цел сключване на договори за доверително управление на средствата от комитента. В договора не е уговорено как се определя възнаграждението и с какво е обвързано то. От представените констативни протоколи за приемане на извършената работа по комисионен договор също не става ясно в какво точно се състои извършената работа. В протоколите единствено са потвърдени задължения за плащане на суми от страна на жалбоподателя. Липсват доказателства относно реалното изпълнение на сключения договор, а именно: кои точно клиенти са намерени от комисионера за сключване на договори за доверително управление, колко договора и на каква стойност са сключени, респективно как е определено възнаграждението, за което са издадени процесните фактури. И с приетото заключение по ССЧЕ не се установява изпълнението на услугите, като вещото лице е посочило съпътстващите документи към всяка от процесните фактури, но отново не е установено точно какво е извършено от доставчика. Констатацията, че сумите по приемо-предавателните протоколи съответстват на сумите по фактурите, а видът на фактурираната услуга е „съгласно договор за комисионна услуга“ не обосновават извод за конкретни по вид и количество изпълнени комисионни услуги.

Съдът намира, че РА е законосъобразен в тази част и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна относно признаване на разходите за комисионни услуги от [фирма]. Правилно органите по приходите са приели разходите по тези фактури за документално необосновани по смисъла на ЗКПО, съответно правилно същите не са признати за данъчни цели. В контекста на облагането по ЗКПО реалността на изпълнението на фактурирани услуги е от значение за извод за извършена реална стопанска операция, в противен случай разходите по фактури, които не документират реално извършени стопански операции са документално необосновани по смисъла на ЗКПО и същите не следва да се признават за данъчни цели.

4.2. „Разходи за амортизация“, за които не са представени амортизационен план, пътни листа и други доказателства, удостоверяващи начина на формиране на цитираната сума и използването на притежаваните превозни средства за основната дейност на дружеството – доверително управление на парични средства.

Жалбоподателят не навежда конкретни аргументи в тази част на преобразуването на финансовия резултат.

Според съда това увеличение е обосновано, предвид и неизпълнената доказателствена тежест на ревизираното лице да ангажира доказателства за въвеждане в експлоатация на ДМА, данъчно-амортизационен план и инвентарна книга, от които да се установят данни за основанието, на което дружеството е начислявало амортизации, като такива доказателства не са представени нито в административните, нито в съдебното производство. В тази връзка обосновано органът по приходите не е признал за данъчни цели отчетените разходи за амортизации.

Жалбата като недоказана следва да се отхвърли в тази част.

4.3. Останалите разходи за външни услуги, които не са признати от ревизията и за които не се навеждат конкретни възражения и не се представят доказателства, следва да бъдат приети като законосъобразно установяване на задълженията на жалбоподателя в тази част на РА, неотменена с решението на ответника.

II. Относно суми, определени като „скрито разпределение на печалбата“ и обложени с окончателен данък по реда на чл.38, ал.3 от ЗДДФЛ

Ревизията, коригирана от решението на ответника, е приела, че начислените и изплатени или разпределени в полза на едноличния собственик на капитала И. А. Г., пълномощника Н. Г. и свързаните с тях лица, представляват „скрито разпределение на печалбата“, съгласно определението, дадено в §1, т. 5, буква „а“ от ДР на ЗКПО. Определена е данъчна основа и на основание чл. 38 от ЗДДФЛ е начислен данък по отделни тримесечия за периодите от 01.01.2013 г. до 31.08.2016 г., като съгласно решението на ответника

- За 2013 г. е начислен данък в общ размер на 5 083,51 лв. и съответните лихви;

- За 2014 г., след решението на ответника, е начислен данък в общ размер на 2 242, 84 лв. и съответните лихви

- За 2015 г. след решението на ответника, е начислен данък в размер на 9 573, 40 лв. и съответните лихви

- За 2016 г. след решение на ответника, е начислен данък в размер на 11 952, 24 лв. и съответните лихви.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на ревизията, като основният аргумент е, че сумите са останали в патримониума на дружеството.

Съдът намира, че необосновано с РА е прието, че изтеглените от банковата сметка на жалбоподателя суми от И. А. Г. през 2015г. общо в размер на 147 000 лв. и от И. Г. – за 2013г.- 89 970, 20 лв., за 2014- 26 444 лв. и за 2016г. -222 827, 60 лв. представляват изплатен дивидент в резултат на скрито разпределение на печалбата

Следва да се сподели тезата на жалбоподателя, че посочените изтеглени от банковата сметка на дружеството суми, противно на изложеното в РА не са

скрито разпределение на печалбата, защото след това са внесени от пълномощника и от управителя в касата на юридическото лице, видно от представените оборотни ведомости и хронологичния регистър на сметка 501 Каса, което се потвърждава и от констатациите на ССЧЕ. След като са внесени средства на същата стойност в касата на дружеството и патримониумът на дружеството в крайна сметка не е намалял със суми на такава стойност, съответно патримониумите на двете физически лица не са се увеличили със средства на такава стойност, не са усвоени от тях и не представляват скрито разпределени на печалбата. В подкрепа са и мотивите на представените по делото РА и РД от ревизия на управителя И. Г. по ЗДДФЛ за периода 01.01.2013г. до 31.12.2015г. (л.182-214), като ревизията е приела на стр.11 от РД (л.199 по делото), че не е доказано изтеглените суми от банкови сметки на [фирма] през 2013 г. и 2014г. да са придобити лично от И. Г. и да са останали в негово разпореждане, предвид което не са приети като доход за лицето за целите на ревизионното му производство.

Състоятелен е и аргументът на жалбоподателя, че внасянето на изтеглените средства в касата на дружеството доказва връзката с икономическата дейност, което означава, че не се касае за скрито разпределение на печалба. Следва да се има предвид, че за целите на ЗКПО е прието тези парични потоци между физическите лица и дружеството за укрит приход, т.е. съотнесени са към патримониума на дружеството и са обложени като негов приход.

По горните съображения следва да се отмени определеният данък по чл.38 от ЗДДФ, основан на сумите, изтеглените от банковата сметка на [фирма] от Н. А. Г. през 2015г. общо в размер на 147 000 лв. и от И. Г. – за 2013г.- 89 970, 20 лв., за 2014- 26 444 лв. и за 2016г. -222 827, 60 лв.

В останалата част определеният данък чл. 38 от ЗДДФЛ е законосъобразно установен (по отношение на платените суми към туристическа агенция [фирма] – на два пъти по 1 701,00 лв. през 2016 г. и към [фирма] /през 2015 г. и 2016 г./ за наем за недвижим имот на адрес: [населено място], [улица], за закупената от Г. М. П. моторна шейна през 2015 г. и т.н.). В тази част ревизионният акт е законосъобразен и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Разноски са претендирани от страните и следва да им се присъдят съобразно уважената и отхвърлена част от жалбата: на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв., депозит 219 лв. и държавна такса 22 лв. или общо 941 лв. съразмерно на уважената част от жалбата и на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 996 лв., съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22002218005176-091-001/20.05.2019г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта, в която финансовия резултат на [фирма] за 2013 г., 2014г. и 2015г. е увеличен със следните приходи - допълнително начислени лихви по договори за взаимна финансова помощ с

[фирма] и с [фирма]; допълнително начислени лихви по договори за доверително управление на средства – за 2013г. общо в размер на 3 239, 07 лв. (договор с [фирма] и „[фирма]), за 2014г. общо в размер на 1 915, 20 лв. (по договори с [фирма], [фирма], [фирма], „Ти джи Е. Е. и [фирма]), за 2015г. – 81 274, 49 лв. (договори с „Ти джи Е. Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и в частта на начислен на основание чл.38, ал.3 от ЗДДФЛ данък за периодите от 2013г. до 2016г. за изтеглени от банковата сметка на [фирма] суми от Н. А. Г. през 2015г. общо в размер на 147 000 лв. и от И. Г. – за 2013г.- 89 970, 20 лв., за 2014г. - 26 444 лв. и за 2016г. -222 827, 60 лв. и съответните на тази частична отмяна лихви за забава.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22002218005176-091-001/20.05.2019г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., в останалата обжалвана пред съда част, потвърдена с решение № 1732/14.10.2019г. на директора на Дирекция „ОДОП“-С..

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ - С. да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] разноси по делото за адвокатско възнаграждение, депозит за вещо лице и държавна такса в размер общо на 941 лв.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „ОДОП“ - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 996 лв.

Решението може да се обжалва пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: